

rex sese in publico conspici patitur, thuribula argentea ministri ferunt, totumque iter, per quod ferri destinavit, odoribus complent. Aurea lectica margaritis circumpendentibus recubat. Artaxerxem Timagorae φορτεῖον tale dono dedisse, Plutarchus refert; hoc modo ex Cappadocia et Bithynia luxuries illa ad Graecos et tempore Gracchorum (Gellius 10, 3.) ad Romanos quoque delata est, quibus arcata quoque et clausa lectica fenestra, plane ut Indis erat in usu (vid. Scheffer de re vehiculari II. p. 88.). — Nominativum retinuimus शयनः, Cod. A. Locativum, B. Accusativum praebet. Vox ग्राक olera non modo sed herbas etiam viliores complectitur, quae ग्रालि et ओदनं oryzae generibus, tanquam cibus lautioribus opponuntur; in B. मिष्टाशनरुचिः exstat, cibus delicatior in universum, speciatim carnes quibus non omnino abstinere Indos pluribus comprobavimus argumentis (India II. p. 160.). कन्या pannus, ῥήγματα, כִּי־קָרָא oppositum est vesti splendenti दिव्यांबर sive ut Cod. A. mavult चित्रांबर variegatae. Idem vero in fine versus contra metrum transponit न गणायति सुखं न च दुःखं. Scholia non adsunt.

80. Singulas enumerat poeta virtutes, quae unumquemque decent quibus superius tamen ग्रीलं इदं सर्वकारणं est; ultima duo vocabula recepimus e Cod. A. et B. pro vulgato सर्वकालनियमं sed timeo, inconsideratius, iam enim magis arridet ex hac lectione profecta sententia: „omnium vero summum decus est quovis tempore sese continens indoles.” Scholia desiderantur. Ceterum molestiam quandam faciunt abstractis vocabulis concreta quaedam permixta, veluti ज्ञान sapiens et प्रभवतृ nobilis sed in his Indorum poetae concinnitatem verborum non multum curant.

81. Nobilis huius capitis conclusio: quidquid dicunt morum periti — sed निपुणाः sensu aliquo modo peiori sumendum, quasi dicas morosi — quidquid fortunae casu accidit, fortis et sibi constans homo, ne mortem quidem timens, virtutem sequitur. Neque huic disticho adsunt Scholia.

82. Necessitate divina omnia regi et quemlibet sorte sua contentum esse debere, caput sequens exemplis commonstrat; fieri enim posse versus statim octogesimus alter fabula docet Aesopica, ut serpens per praestigiatorem canistro inclusus et fame iamiam attritus, murem rattum, qui corbem perforaverat, adipiscatur et per ipsum insuper foramen evadat. भग्नाशः cave ne victu carens, आशः explices; Scholiastes rem illustrat: कश्चित् सर्पः (quod in fabula notissima supplendum) कण्डमध्ये निक्षेपितः अहं अस्मान् मोक्षयिष्ये इति आशा भग्ना यस्य ॥ Cod. A. loco तनोः videtur legere ततो quod ferri non potest quia Genitivus tunc पीडितस्य debebat praecedere; idem Cod. in fine लोकाः पश्यत homines videte legit; melius tamen est स्वस्याः sibi compotes. Sphalmata in Edit. नक्तं, मुखैः rell. correximus.

83. Rogerius versum, in Edit. Sr. proxime sequentem reddidit, at quum eadem imagine utatur sententia et in Cod. A. omissa sit, videtur disticho nostro olim fuisse adscripta, donec postea in textum sit recepta (dedimus in Supplem. 14.). In secundo hemistichio हि